

Pia Berglund, vd Sveriges Redareförening skriver i Göteborgs Posten den 3 mars:

Gods på vattenvägen gynnar staden

Sjöfarten tillhör ett av de trafikslag som har en kapacitet att ta mer gods men det förutsätter öppna farleder.

Det exempel som nu debatteras är frågan om en kommande låg bro över Göta Älv. Bron kommer att kräva öppningar för sjötrafiken, såväl för gods som för fritidsbåtar. Det i sin tur kommer att upplevas som hinder för framförallt kollektivtrafiken. Och det är det konflikten handlar om, att trafikanter i centrala Göteborg kommer att känna sig hindrade att komma fram.

Tråkigt nog har retoriken nu vinklats till att det är "sjöfartens intresse mot kollektivtrafiken. Tyvärr ställer det medborgarnas intressen mot varandra. Sjöfarten jobbar för att transportera gods och passagerare. Det är en viktig roll för såväl Sveriges import och exportberoende företag som persontrafiken till sjöss.

Transportbehovet i Sverige ökar och alla trafikslag behövs för att kunna hantera efterfrågan. Vi vet att trycket är hårt på flertalet trafikslag vad gäller infrastruktur och kapacitet samtidigt som växande storstäder utvecklar en alltmer ohållbar trafiksituation på land.

Därför är det anmärkningsvärt att en stor stad som Göteborg är villiga att bygga in ett hinder i sin infrastruktur. Alla andra städer jobbar för att bygga bort liknande flaskhalsar. Var finns viljan att växa? Hur ser den samhällsekonomiska analysen för detta brobygge ut vad gäller påverkan på miljön och stadens trafiksituation som helhet?

I EU används betydande belopp för att underlätta trafiksystemet, bland annat genom att bygga nya högre broar för att öka framkomligheten på de inre vattenvägarna. Svensk sjöfart behöver öppna farleder för att kunna bli det miljöeffektiva transportalternativ vårt land så väl behöver.